

YOKSULUN AŞKI

kapıları kapattınız üstümüze
bize bir öğün bile özgürlük tattırmadınız
kir pas içinde yattık
uyanmak ihtimal dışıydı
yağmurları giyindik tenlerce
biz buna özgürlük dedik
alın yazımız – kabullendik
bir yoksulun yağmurunu
yanlış mı yaptık şair amca

söyler misin şair amca
siz varsıllar yüzünden
uçurumlar çizdik Allah ile aramıza
bilmedik nedir kulluk
o sürüyle verdi bize
bize her şeye rağmen
bir rüzgâr gibi okşarken yüreğimizden
biz onu unuttuk

onu unutmak dalından koparmak
bir çiçeği baharda
onsuz olmak redif redif yürüyen bir ırmak

emek dediler ısırganları saran
kayıp gülüşümüze
ben bu yüzden anlamsızım
anlayışsız izansızım
şair amca
söyle beni gülüşümden tutan
iğreti bir öpüşün de mi yok

madem bize her yönden yaklaştınız
aramıza zarif bir ünlem gibi
muharebe koydunuz
madem bize her muharebeden mağlup çıkma
diye kabuller bıraktınız
ve madem bize hor bakma gibi
bir devletlu fetva ile aktınız
bir şelale gülücüğü solar solar içimde

ve mevsimler dolandır düşlerimize
şair amca aşkımızın ince gülüşün sen
işte o gülüşü öldürdüler
hesap kapandı be şair amca